

بیماری گیلن باره

بیماری گیلن باره یک بیماری خودایمنی (اتوایمنی) می باشد که متعاقب آن سیستم ایمنی بدن به قسمتی از سیستم عصبی حمله کرده و در نتیجه این هجوم غلاف میلین به صورت حاد و سریع در اعصاب محیطی و بعضی از اعصاب جمجمه ای است که موجب ضعف بالارونده همراه با ناتوانی در انجام حرکات ارادی، و بیحسی می شود.

در ۶۶٪ موارد معمولا یک علت زمینه ساز مثل عفونت تنفسی، گوارشی، واکسیناسیون، جراحی، موجب شروع حمله بیماری می شود.

علائم بالینی بیماری

- بیمار در ابتدا علائمی مثل گزگز، سوزش، مور مور، خواب رفتگی اندام هارا نشان می دهد.
- در ۱۰ درصد موارد درد عضلات دیده می شود.
- ضعف عضلانی پیشرونده است و از نوع خفیف تا فلج کامل
- اختلال عملکرد ماهیچه های تنفسی
- در صورت درگیری اعصاب مغزی، بیمار قادر نخواهد بود چشم هارا محکم ببندد و یا عضلات صورت را حرکت دهد
- اختلالات ادراری و علائم درگیری دستگاه عصبی خودکار

(افزایش ضربان قلب، کاهش فشار خون وضعیتی، نوسانات

فشار خون و کاهش تعداد ضربان قلب)

- در بعضی موارد نادر، میوکایمیا (Myokymia) حرکات ظریف موجی شکل ماهیچه ها بویژه در ناحیه صورت دیده می شود.

راههای تشخیصی

تشخیص قطعی بیماری بر مبنای:

۱- علائم بالینی

۲- یافته های نوار عصب و عضله

۳- آزمایش مایع مغزی نخاعی

نیز کمک کننده می باشد.

راه های درمانی

• انجام پلاسمافرز

• یا درمان ایمونوگلوبولین وریدی (IVIG) با دوز بالا

• پلاسمافرز چیست؟ روشی است که در آن آنتی بادی های

زیان بار و یا مضر در خون بیمار را خارج می کنند خصوصا

در بیماریهای با نقص سیستم ایمنی (اتوایمنی) که سیستم

ایمنی بدن به اشتباه بافت های خودی را غیر خودی تشخیص

داده و علیه آن ها فعال می شود و آنتی بادی تولید می کند و

بدنبال آن موجب تخریب بافتی و بروز نشانه های بیماری می

گردد. پلاسمافرز شدت و مدت بیماری را کاهش می دهد.

• سایر درمانها شامل: هپارین برای پیشگیری از آمبولی، گذاشتن

سوندفولی و لوله معده برای بیمار، استفاده از داروهای مسکن

• فیزیوتراپی ریه

مراقبت در منزل

* توصیه می شود که اندام های انتهایی دچار فلج، در وضعیت صحیح

نگه داشته شوند و حداقل روزی ۲ بار، ورزش های غیر فعال

در محدوده حرکتی هر عضو انجام شود.

* توصیه به تغییر وضعیت بدنی هر دو ساعت یکبار

* انجام فیزیوتراپی اندام هادر ابتدا توسط فیزیوتراپ و بعد توسط

اعضای خانواده بیمار

* برای کاهش خطر زخم های فشاری توصیه می شود که از پدهایی

بر روی برجستگی های استخوانی نظیر آرنج و پاشنه پا استفاده شود.

* برای پیشگیری از ترومبوز ورید عمقی (DVT)، انجام ورزش های

محدوده حرکتی، مصرف مایعات فراوان، تغییر وضعیت و پوشیدن

جوراب های الاستیک انجام شود.

* بعد از بهبودی و گذر از مرحله حاد، راه رفتن با عصا و واکر توصیه

می شود.

گیلن باره چیست؟

- ◇ از مصرف سیگار و الکل اجتناب شود.
- ◇ توصیه می شود که برنامه فیزیوتراپی و کاردرمانی در منزل انجام شود.
- ◇ اقدامات ایمنی در منزل بکارگرفته شود، اطاق ها از نور مناسب برخوردار باشد و گذاشتن وسایل در وسط اطاق جلوگیری شود.
- ◇ برای انجام کارهای روزمره از وسایل کمک حرکتی مانند: واکر، صندلی چرخدار، کمد های کنار تخت، صندلی های مخصوص با قابلیت جابجایی استفاده شود.
- ◇ جهت افزایش استقلال، کارهای روزمره تا حد امکان توسط بیمار انجام شود.

تغذیه صحیح داشته باشید

- با شروع مرحله بهبودی، در صورت تحمل، رژیم نرم یا نرمال توصیه می شود و در صورت دیسفاژی (اختلال بلع)، از غذاهای پوره ای غلیظ استفاده شود.
- برای پیشگیری از یبوست، مصرف میوه جات، سبزی ها و مایعات فراوان توصیه می شود.
- توصیه می شود که مواد غذایی در حجم کم و دفعات بیشتر خورده شوند.
- قبل از صرف غذا توصیه می شود تا بیمار استراحت کافی داشته باشد، به آرامی و در وضعیت نشسته غذا بخورد.

سایر توجهات

- ◇ در صورت نیاز به متخصص تنفس درمانی، جهت بهبود وضعیت تنفسی به متخصص مربوطه مراجعه شود.
- ◇ بهتر است بیمار باروش های ارتباط غیر کلامی آشنا باشد تا در مواقع پیشرفت بیماری که ممکن است نیاز به تهویه مکانیکی باشد، بتواند ارتباط لازم با سایرین برقرار نماید.